

Adresář spolků

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty
pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.
odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni p. V. Strašák a h. večer. Voličspolečnost V. J. Pater. Voličtajomník Fr. Misa. Voličtajomník Jos. E. Sokol. Voličspolpračovník Jos. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni p. J. Peroutka. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Misa. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Fr. Peka.

Č. II. Mladších v Le Sueur Center, Minnesota.
odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni p. J. Peroutka. Předseda Jakub Křenek. Tajomník V. Štěpán. Lexington, Minn. Účetník V. K. Krava. Pokladník Jak. Peroutka.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Bednář. Tajemník F. J. Pavlíček. 407 Canton St. Účetník Fr. Břik. 201 Colborn St. St. Paul, Minn.

Č. IV. v Minneapolis

odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni p. J. Peroutka. Předseda Jan Bednář. Tajemník V. Štěpán. 34 Washington Hall. Washington Ave. S. Předseda Petr Stránský. Taj. Fr. Jindra. 642 Ontario St. E. Účetník Fr. Sokol. 200-15 Ave S. Minneapolis, Minn.

Č. 5 v Nové Praze, Minn.

odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Vojtěch Chalupský. Taj. F. J. Novotný. Účetník Jan Štejnec. Pokladník Jakub Svoboda. New Prague, Minn.

Č. VI. v Hayward, Minn.

odštěpí své schůze 1. neděli v měsíci. Předseda Funfar, účetník V. A. Vaněk. Taj. Vojt. Pačovský. Glenville, Minn. Účetník J. Plevka. Pokladník Jos. Funfar.

Nová Třeboně. VII. v Minn.

odštěpí své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Novak. Taj. Jan Jindra. Killekeny. Le Sueur Co., Minn. Účetník Mat. Turek. Pokladník Tom. Turek.

Č. VIII. Rovnost Owatona, Minn.

odštěpí své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Č.S.P.S. Předseda Karel Šustáček. Taj. V. Martinec. Owatona, Minn. Účetník Fr. Kabár.

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo.

odštěpí své schůze každou 2. a 4. středu v měsíci v místnosti p. R. Steinke, 1649 Larimer St. Předseda F. A. Šauer. 1448 So. 7th St. 24P. Tajemník F. Levý. 429-19th Ave. Účetník J. L. Frýbí. 280 N. Washington. Globeville, Col. Kulihořík Ant. Kotrč. 2731 Market St., Denver, Colo.

The Chicago, Rock Island & Pacific dráha

vede do Kalifornie dvojím směrem. Jedna vede pávnou krajinou přes COLORADO, druhá po TEXAS DRÁZE a SOUTHERN PACIFIC. Poslednější dospěje Jižní Kalifornie rychleji, nežli kterákoliv dráha jiná.

Výlety do Kalifornie po Rock Island jsou nejohlednější a 1881 se větší přizní, nežli po kterékoliv jiné dráze, poskytoje výletníkům nejlepší pozornost a pohodlí.
NEJLEVNĚJŠÍ CENY jízdních lístků do Kalifornie možno při výletech těchto dostiiti.
Nejezdíte do Kalifornie, dokud jste neobdrželi náš "Tourist Folder", obsahující mapy a směr ce-ty i jiné poučení.
Ceny lístků jízdních nástupe se u kteréhokoliv jednatelé C. R. I. & P. Ry., aneb dopište na

John Sebastian,
G. P. A., Chicago, Ill.

BEROUN

králem všech krajin

—vhodných—

K MLÉKAŘENÍ

PROČ?

Poněvadž jest to přirozená krajina lučinatá. Všechny druhy travin, divokých i obyčejných, rostou tam v hojnosti.

Jest tu přístřeší pro dobytek, dříví ku stavbě, dobrá čistá voda a nestává nebezpečí ztráty úrody následkem sucha.

Trhy jsou na blízku, jelikož jest pouze 69 mil do St. Paul a Minneapollis a 63 mil do Duluth a Superior.

Beroun jest již nyní přední českou osadou v krajině a během času stane se mlékařským jednou z nejobatších.

Připojte se k osadě této nyní, dokud St. Paul & Duluth železniční společnost prodává pozemky lacino na sečkanou pět až deset roků.

O mapy a podrobnosti pište na:

JOSEPH CHALUPSKÝ,
Local Correspondent,
BEROUN, MINN.

aneb na:
HOPEWELL CLARKE,
Land Commissioner,
ST. PAUL, MINN.

— Předplácejte svým přátelům "Hospodáře" do Čech, pouze \$1.50.

Z českých mlýnů

HUMORNÝ KARLA TÖMY.

Prach jako prach.

"Tak už je také v té velké armádě!" zvolal vstupuje do šatovny stárek Váňa.

"Kdo pak?" ozvala se zvědavost unisono se všech lavic.

"Inu kdo, Johannes ze zámku. Ještě se včera v házi boží nabumbal a dnes ráno už se nedal zbudit."

"To si dám libit, takovou smrt bych si také přál. Dožít se bezstarostně takového věku — už měl přece 7 křížků na zádech — pak se hozky napít, pořádně vyspat a ráno se probudit u sv. Petra jako vystrouhaný alabonér!"

"Zda-li pak si tam, chudák, na věčnosti také na naši šatovnu vzpomene?" usmál se stárek.

"mně aspoň říkával, že prý mi tu taškafici z roku osmaštyřicátého ani po smrti ještě neodpustí."

"Hahaha! To jak šel pro ten prach a pro ty broky?" — zachechtala se hlasitě celá šatovna a hned byla svorná, že už proto musí Johanýskovi celý mlýn na pohřeb.

A co mu to vlastně tenkrát vedla ta chasa nevážaná?

Inu všim byl vinen ten "bláznivý rok" a ta "konstituce", která vlastně nebyla zase nic jiného, než obrácení světa na ruby a vzhůru nohama, tak že mohl každý krajánek chodit s flintou po pském a odstřelovat ty nejvypasenější ušáky, na které si v zámku zuby brousili.

"To má být ten nový pořádek světa?" zlobil se tehdá Johannes na potkání, — "vy budete našemu milostpánu střilet zvěřinu a on aby si ji od vás kupoval, ne?"

Neboť Johannes miloval svého pána, barona na Rohatickém zámku, z celé duše a z celé žízně své a byl by se pro něho pral s celou vesnicí. Starý pan baron ale zase miloval zajíce z celého urozeného srdce svého a byl by pro jednoho "janka" dal s chutí dvacet pytláckých Vašků odvést na vojnu.

Teď se musil dožít takových neslýchaností. Teď se měl na to s okna dívat, jak mu bývali poddání práší z mizerných brokovic do té "jeho" panské zvěře, jako by ji pánbůh byl stvořil pro ty jejich selské žaludky, ba jak i ta chasa ze mlýna celý boží den nic jiného nedělá —

"Ne, ne! tomu musí být konec!" dupnul si jednoho dne a zazvonil na Johannes. "Víš ty co: zejtra honíme!"

Johanes zůstal jako sloup.

"Na to se podívám, kdo tu ještě pánem! Máme-li pak v pořádku zbraně a dost munice?" —

Požehň prosím, milostpane," zajíkal se Johannes, "munice bude na tu patálii málo!"

"Tedy štantepede pro ni do města! Tu máš pět dvacetníků: za čtyři munice, prach a broky, — pátý si nech."

Ten "pátý" Johannes vzpamatoval. Polbil milostpánu ruku a jaký měl před chvilou strach, s takovou kuráží vyrázil ze dveří.

"Počkejte: my vám ukážem, jsme-li tu ještě pány!" — mumlal si samolibě pod kníry, a už letěl.

Ale bohdež jen to sluníčko nepražilo! Ještě štěstí, že je cestou hospoda a dvacetník v kapse. Naschvál se tam dnes stává, aby si je dobral, ty rebulanty, kteří budou zitra koukat.

"Víte, co nového?" ohlašuje s vítěznou tváří nabitý hospodě, jedva vkročil, "zitra honíme my!"

Soudil, bůh ví jak se leknu. Ale nastojte: ti rebulanty pranic se nelekli, naopak jen se smáli, a to že prý oni honit budou také!

"Na to se podíváme!" zlobil se Johannes. "To by byl pěkný světa pořádek."

"Inu už je a bude," — poučuje ho jeden z těch rejpalů "teď jsme si před pánembohem všichni rovní: pán nepáa je jedno. Kdo se povyšoval, bude posledním, a kdo byl posledním, smí vyjít na zajíce. Tak to stojí psáno v té konstituci a basta."

Ubohému Johannesu šla hlava kolem z těch bohaprázdných řečí; dokazoval, kam by to vedlo, kdyby přestala být na světě supernace, kdyby on se tak měl stavět na roveň svému pánu, a zavolal si na něj: "Milostpane, vypucujou mi boty a přinesou mi můj hrnce kafe a kus bábovky!" — však nic naplat, ti fehtouni nebyli k přesvědčení. Jen se smáli a jen se mu smáli, až celý rozkožován vyletěl za půl hodiny z hospody a klusal svou cestou dále. Než došel do města, jen se s něho slévalo. U žida nakoupil munici, byla toho piná myslivecká brašna.

"Inu to bude šáká bouchanice!" líboval si a už si dělal plán na tu celou zítřejší patálii. On, milostpán, loft, správce, obroční, písař, hajný, šáfář, poklasný — k tomu ještě honci, inu to bude šáká armáda!

A tak se zabral do té výpravy, že ani nevzdechl na jídlo a na občerstvení v tom parnu, až když už zase byl hodný kus od města. Teď teprv bacil se do čela, jakou že to hloupost vyvedl. Má se snad zase stavít pro zlost v té hospodě na cestě? Ne, to neudělá! Ale — do mlýna zapadne, ano. tot' šťastný nápad, — tam bývá o pivo hej a pokaždě i něco na zub.

Nemýlil se. Od té konstituce byla šatovna Rohatického mlýna účinná hospodka, kde se pilo, hrálo, zpívalo a rokovalo o politice od rána do večera. Sekerník dělal hospodského. Měl pivo z Mýta a "Národní Noviny" z Prahy. Stárek předčítal a ostatní pili. A když se zpravila politika, opanoval — velus. Velus! Johannesův had z ráje, kterému neodolal ani o půl noci. A nešťastná hodino! právě byli v něm.

"Ah, hahahó!" zahlaholilo to tabákovými mračny jako bouře, "pan Johannes!" — a už seděl za stolem, už měl korbílek před sebou, už mu šel sekerník shánět nějaký kousek krkovičky.

Ctnost věrného sluhy ještě byla silna. "Ne, ne, dnes hrát nebudu," bránil se a nechtěl hrubě ani hůl odložit, jak byl "na skoku".

Však za půl hodiny už držel hůl levou rukou, neboť pravou měl co držet karty. Po hodině už ležela hůl pod stolem, beranice na lavici a pan Johannes jen zářil. Neboť karta mu padala a stárek Váňa mu přizvukoval do noty, že je slušná věc, aby si mohl také milostpán vystřelit, pročej zejtra nikdo z chasy se neukáže s flintou v polích. "To je přece vidět světa a mravů znalého člověka" — líboval si pan Johannes, při tom ale stále koukal po hodinách, jak ten čas "řídí", a pořád byl na "skoku". Musil prý ještě milostpánu nadělat patron, namazat lovecké boty a kdesi cosi.

"Ale nedějte si daremných myší!" — přijde najednou stárek: "zitra nebude z honu nic. Zitra přší celý den."

Johanes se zarazil. "Jak to víte?"

"Moje "kuř" mi to povídají. Můžete vzít na to hostii: zitra se leje od božského rána."

"Kdybych to věděl," myslí si Johannes v rozpacích a kouká brzy pánu bohu do oken, brzy zas do karet. Skutečně na nebi se sbírají mráčky, sluníčko zapadá moc žlutě, — i půjde si poslechnout, jak žáby kuňkají.

Johanes vyšel naschvál na hráz, — žáby kuňkaly opravdu jako bez rozumu; teď to bylo jisté, to se změní čas. Nuž a vzhledem k tomu vrátil se znova do šatovny; zasedl ještě na chvíli za stůl,

sejmul znova a už nevěděl ani, kolikátý to džbánec vlastně našel.

Ponocný odtruboval zrovna jednu s půlnoci a měsíček se smál na nebičku jako pořouchlý, když se pan Johannes vracel z "města", respektive ze mlýna v potu tváři ku zámku. Horko sice už nebylo, ale Johannes měl přece proto vestu rozepjatou a beranici v ruce, a byl celý utrnáčen, že jedva na nohou se držel. Ani ta hůl už mu nesloužila. Kodrcala se, ostuda, a pletla se mu pořád mezi nohy, a hned zas šermovala v největší zrovna když se chtěl nejlíp podepřít.

Konečně byl u zámeckých vrat. "Jest-li pak se teď — jen — do stanu domu?" — mumlal pan Johannes: "já vím, že se na toho — ochlastu vrátého nedotlužu!" a usedal s resignací na patník. Teď teprv spozoroval, jak je vlastně uondán. "Panská služba" — vzdychal, "pěkná, ale těžká, těžká" — rozjímal kloně hlavu — "ten prach a ty broky — to má váhu — v takovém parnu — jen co je pravda, v tom by měla být rovnost, já bych měl mít valacha jako milostpán — vala — va —" a převalil se do kyprého drnu jak široký tak dlouhý a chrápal do vonné trávy, jako když hrnce vozí.

Jakživo se mu to ještě tak krásně nespalo! Za to ale Rohatický milostpán měl špatnou noc. Čekal do desíti hodin na Johannesu, čekal a klel do jedenácti — kde nic tu nic. "Aby se mu takhle naposled bylo něco stalo?" radil se se správcem. "Naposled ho někde ti rebelanti chytili a stloukli!" — mřnil správce, i vyslal po něm lidi.

Ale tyto se k půlnoci vraceli, ale zase bez Johannesu. V žádném hospodě a v žádném přikopě ho nebylo. Rozzloben, rozčilen a nepokojný ulehal pan baron na lůžko; ale měl trhané spaní, a když z daleka, z modrých hor slunce vycházelo, byl skoro první na nohou, a musil si vlastnoručně otevřít okno, aby se mrzutostí nezaknul.

"Kde jenom ten nešťastný osel uvíz?" brouká na lačný život, oblékaje si župan a vykládaje se z okna, aby pookřál v ranním vánku. "Jaký bychom to měli dnes pěkný čas, rosa padla" — ale nedomluvil, nýbrž trhl sebou, vyhnul se "na celé kolo" z okna a vytřelšil oči dolů na trávník.

Ejhle, tu pod samým oknem leží na břiše, jakoby hřibata pásl — milý ztracený Johannes! —

"Himmmlaudon!" zakleje pan baron, ale Johannes nic.

"Snad není naposled mrtev?"

A skokem, jen co trepyky stačí, spěchá milostpán dolů, odstrčí skoprnělého vrátého a stojí u Johannesu.

Zatřepal jím, jakoby z něho duší chtěl vytřást, a zahoukl jakoby ho budil v den soudný. Johannes se počne zvedat po všech čtyřech, potácí se a kokať, že z honu není nic, poněvadž zejtra přší. Teprv když rozlícený milostpán znova jím třepe a cosi o opici kleje, vzpamatuje se nešťastný Johannes tak dalece, že prosí na stokrát za odpuštění. Bránil prý milostpána v jeho právu, až se celý uondal.

"Munice ale neseš?"

"To nesu, milostpane, až dost."

"Tedy honem jdi dělat patrony, trulante!"

"Chval každý duch hospodina!" líbuje si v duchu Johannes, že to ještě tak dobře dopadlo, a šourá se ve svou komůrku, aby honem nadělal trochu patron.

Ale jak otevře brašnu, zavrávora leknutím: v opici byl si střelil mezi prach a broky nevyklepanou dýmku: "Tohle's mohl — letět k Abrahamu!" peskuje se a vlepí si pohlavek, jen to luplo.

Na to s třesoucím se rukama vytahuje kornout s prachem; rozbalí a — zavrávora po druhé. Neboť místo prachu střelného má tu samý prach mlejnský — a na

kornoutě nápis: "Prach jako prach. Aby se nestalo žádné neštěstí pošleme vám ten střelný až zítra."

Dávka

pravého léku v pravý čas přečíta mnohé vážné nemoci i několikaletému trápení. Majíte láhev starého lékařsko-německého prostředku

DRA. PETRA HOBOKO

po ruce, budete připraveni pro největší část příhod. Ono jest rychle v působení, spolehlivé co do výsledků a trvalé v účincích při všech chorobách, způsobených nečistou krví, jako

krvlích, vyrážce, rýmě, lišej, trudech, rží, raku a rakovin- ných zrůstů, bouli a všeho druhu kožních nemocí.

.....
Není na prodej u lékárníků, nýbrž jedině u zvláštních jednatelů. Není-li k dostání ve vašem okolí, dopište na

Dr. Peter Fahrney,
112-114 S. Hoyne Ave.,
CHICAGO, ILL.

Nabídka v špatných časech.



Abychom prodal našich elegantních hodinek pro muže neb dámy zvýšili, zašleme po přáních 60 dnů úplně zdarma následující předměty při každé objednávce známých hodiněk: Pěkné knoflíky k manšestrám pro muže neb dámy z nejlepšho Roman zlata, cena \$2.50; jehličky do kравat s silně pozlacenou a s pěkným kámenem. \$1.75; náhodně vykládané perličky \$3.50; diamantovou náprsní jehličky \$2. Hodinky jsou pěkně rytinami ozdobené, drží správně čas, jsou silně plátované 14 K zlatem a mají vzhled známých zde předmětů zašlou se na dobročku za \$4.98

nuti. Jestli nebudete s nimi spokojeni, vrácte je na naše útraty. Hodinky samé mají dvojnásobnou cenu, jakou my požadujeme. Zašlete \$4.98 s objednávkou a my vám zašleme zdarma jeden z našich vybiřovaných řetězů pro muže neb dámy jako zvláštní premií.
Royal Mfg Co. 334 Dearborn St. CHICAGO, ILL.
dtkt(4m)

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovat, že cestující a jich kufry hned po přístání parolodě dopravují se po železnici BEZPLATNĚ až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných vydání neschůzujte po přístání lodě nikomu tickety a kufry, nýbrž posekejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry jedině české firmě:

Kareš & Stotzký
V BREMEN,
29 - Bahnhofstrasse - 29

byste se svým kufry bezpečně do domova dopraveni býti mohli. 22-6m

Přeplavní listky do anebo z Čech

J.J. Havelky, vrchního přeplavního jednatelě.

144 E. Van Buren St., Chicago, Ill.
Lake Shore & Michigan Southern R. R. Depot, Room 34.

— Úplný seznam knih v knižkupectví Pokroku Západu zdarma. Dopište si o něj.